Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0318/2016 }
B8-0319/2016 }
B8-0320/2016 }
B8-0321/2016 }
B8-0322/2016 }
B8-0232/2016 }
B8-0324/2016 } RC1

8.3.2016

SPOLEČNÝ NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu

a nahrazující návrhy usnesení předložené skupinami:
ECR (B8-0318/2016)
S&D (B8-0319/2016)
Verts/ALE (B8-0320/2016)
EFDD (B8-0321/2016)
ALDE (B8-0322/2016)
GUE/NGL (B8-0232/2016)
PPE (B8-0324/2016)

o situaci v Eritreji
(2016/2568(RSP))

Davor Ivo Stier, Lars Adaktusson, Lara Comi, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Michael Gahler, György Hölvényi, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Fernando Ruas, Antonio Tajani, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Milan Zver
za skupinu PPE
Victor Boştinaru, Linda McAvan, Norbert Neuser, Elena Valenciano, Ana Gomes, Marita Ulvskog, Marlene Mizzi, Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Richard Howitt, Francisco Assis, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López,

Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Isabella De Monte, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Jytte Guteland, Anna Hedh, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Olle Ludvigsson, Krystyna Łybacka, Costas Mavrides, Sorin Moisă, Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Monika Smolková, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Julie Ward, Flavio Zanonato
za skupinu S&D
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko, Angel Dzhambazki, Ryszard Czarnecki, Arne Gericke
za skupinu ECR
Beatriz Becerra Basterrechea, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Martina Dlabajová, Fredrick Federley, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström
za skupinu ALDE
Marie-Christine Vergiat, Malin Björk, Lola Sánchez Caldentey, Barbara Spinelli, Patrick Le Hyaric
za skupinu GUE/NGL
Judith Sargentini, Maria Heubuch, Bodil Valero
za skupinu Verts/ALE
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
za skupinu EFDD

Usnesení Evropského parlamentu o situaci v Eritreji
(2016/2568(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na svá předchozí usnesení o Eritreji, zejména usnesení ze dne 7. února 2002[1], 18. listopadu 2004[2] a 15. září 2011[3] o situaci v oblasti lidských práv v zemi, včetně případu Dawita Isaaka,

– s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 751 (1992), 1882 (2009), 1907 (2009), 2023 (2011) a č. 2244 (2015), kterými bylo prodlouženo embargo na dovoz zbraní Eritreje do 15. listopadu 2016, a na zprávu Monitorovací skupiny pro Somálsko a Eritreu ze dne 19. října 2015,

– s ohledem na zprávu předloženou Radě pro lidská práva dne 19. června 2015 zvláštní zpravodajkou pro situaci v oblasti lidských práv v Eritreji Sheilou B. Keetharuthovou,

– s ohledem na dohodu o partnerství AKT-EU ve znění z roku 2005 a 2010 (dohoda z Cotonou), jejímž signatářem je i Eritrea,

– s ohledem na rozhodnutí Rady 2010/127/SZBP ze dne 1. března 2010 o omezujících opatřeních vůči Eritreji[4], které bylo změněno rozhodnutím Rady 2010/414/SZBP ze dne 26. července 2010[5] a dále rozhodnutím Rady 2012/632/SZBP ze dne 15. října 2012[6],

– s ohledem na závěry pracovní skupiny pro kontrolu Výboru pro rozvoj Evropského parlamentu ze dne 11. listopadu 2015,

– s ohledem na prohlášení mluvčí Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) ze dne 18. září 2014 o politických vězních v Eritreji,

– s ohledem na zprávu ESVČ o partnerství Eritreji a Evropské unie za rok 2015,

– s ohledem na zprávu agentury UN Women o vládě Státu Eritrea z června 2014,

– s ohledem na národní orientační program pro Eritreu v rámci 11. Evropského rozvojového fondu ze dne 3. února 2016,

– s ohledem na prohlášení pro sdělovací prostředky o lidských právech v Eritreji, které dne 8. června 2015 vydala vyšetřovací komise OSN,

– s ohledem na Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu

[1] Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 359.
[2] Úř. věst. C 201 E, 18.8.2005, s. 123.
[3] Úř. věst. C 51 E, 22.2.2013, s. 146.
[4] Úř. věst. L 51, 2.3.2010, s. 19.
[5] Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 74.
[6] Úř. věst. L 282, 16.10.2012, s. 46.

zacházení nebo trestání,

– s ohledem na prohlášení, které ve dnech 23. listopadu 2011 a 25. června 2013 vydali spolupředsedové Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU, o situaci v oblasti lidských práv v Eritreji,

– s ohledem na svou rozpravu ze dne 27. května 2015 o rozvojové pomoci EU Eritreji s ohledem na prokázané porušování lidských práv,

– s ohledem na ústavu Eritreje přijatou v roce 1997, která zaručuje občanské svobody, včetně svobody náboženství,

– s ohledem na úmluvy Mezinárodní organizace práce č. 29 o nucené práci, č. 105 o odstranění nucené práce a č. 87 o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat,

– s ohledem na Africkou chartu lidských práv a práv národů z roku 1981,

– s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech z roku 1966,

– s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,

– s ohledem na čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že EU podporuje Eritreu od jejího vyhlášení nezávislosti na Etiopii v roce 1993; vzhledem k tomu, že vláda Eritreje nenaplnila původní příslib demokracie a právního státu po vyhlášení nezávislosti pod záminkou národní obrany a vojenské služby; vzhledem k tomu, že prezidentské volby naplánované na rok 1997 se nikdy nekonaly, a vzhledem k tomu, že ústava ratifikovaná ve stejném roce nebyla nikdy provedena; vzhledem k tomu, že se dosud nekonaly regionální volby 2009; vzhledem k tomu, že ještě než bylo v roce 2002 rozpuštěno Národní shromáždění, byly vládním dekretem přijaty zákony;

B. vzhledem k tomu, že vyhlášení nezávislosti Eritreje na Etiopii v roce 1993 vzbudilo u mezinárodního společenství a mezi obyvateli Eritreje očekávání, že by mohlo pomoci Eritrejcům vybudovat zemi, která respektuje lidská práva a v níž nedochází k útisku; vzhledem k tomu, že se tak nestalo a místo toho se útisk a porušování lidských práv ještě zvýšily;

C. vzhledem k tomu, že zvláštní zpravodajka OSN konstatovala, že v Eritreji je jedna z nejhorších situací v oblasti lidských práv ve světě, neboť zde každodenně běžně dochází k porušování lidských práv a v posledních letech nebylo zaznamenáno žádné zlepšení; vzhledem k tomu, že mnoho mladých lidí ze země uprchlo, aby unikli před represivní vládou a povinnou brannou povinností, která je často zahájena ve velmi mladém věku, vzhledem k tomu, že ustanovení 18ti měsíční služby je často ignorováno a že většina Eritrejců slouží po neurčitou dobu, a vzhledem k tomu, že takto dlouhá povinná branná povinnost brání zemi v jejím potenciálním ekonomickém růstu; vzhledem k tomu, že jakékoli navýšení platu za výkon vojenské služby je bezvýznamné, neboť nedávná

devalvace měny nakfa a bankovní restrikce vedly k současnému státnímu deficitu; vzhledem k tomu, že mnoho branců je využíváno jako nucená pracovní síla a jsou jim svěřovány civilní úkoly; vzhledem k tomu, že většina osob vykonávajících základní vojenskou službu zůstává v situaci otroctví, kdy jejich pracovní činnost, žádosti o práci a možnosti vést rodinný život podléhají kontrole; vzhledem k tomu, že není zaručena svoboda vyznání a svědomí, svoboda sdělovacích prostředků ani svoboda vyjadřování;

D. vzhledem k tomu, že vyšetřovací komise OSN o lidských právech v Eritreji dospěla k závěru, že porušování práva v podobě mimosoudních poprav, mučení (včetně sexuálního týrání a sexuálního otroctví), zneužívání vojenské služby jako formy otroctví, nucených prací a politiky střelby na hranici, může představovat zločiny proti lidskosti;

E. vzhledem k tomu, že organizace Human Rights Watch zdůrazňuje, že v Eritreji neexistuje svoboda náboženského vyznání; vzhledem k tomu, že vláda závažným způsobem pronásleduje občany, kteří praktikují jiná náboženství, než jsou čtyři náboženství, která uznává; vzhledem k tomu, že i v případě uznaných náboženství vláda zasahuje do jejich praktikování občany;

F. vzhledem k tomu, že jsou v Eritreji zakázány projevy homosexuality a vláda odmítá provést protidiskriminační právní předpisy na ochranu lesbických, gay, bisexuálních, transgenderových a intersexuálních (LGBTI) osob;

G. vzhledem k tomu, že diskriminace žen a násilí vůči nim jsou přítomné ve všech vrstvách eritrejské společnosti; vzhledem k tomu, že ženy jsou nejen v extrémní míře vystaveny sexuálnímu násilí v rámci vojenské služby a ve vojenských výcvikových táborech, ale i ve společnosti obecně, neboť k násilí na ženách dochází v prostředí beztrestnosti; vzhledem k tomu, že u odhadem 89 % eritrejských dívek došlo k mrzačení ženských pohlavních orgánů; vzhledem k tomu, že vláda vydala v březnu 2007 prohlášení, v němž tuto praxi označila za trestný čin, zakázala ji a v daném roce financovala vzdělávací programy, které mají od této praxe zrazovat; vzhledem k tomu, že ženy mohou přijít o svůj nárok na potravinové lístky a přístup k půdě;

H. vzhledem k tomu, že obrovský počet eritrejských občanů je zatýkán z různých neopodstatněných důvodů, jako je vyjadřování nezávislých názorů, nebo bez jasného odůvodnění, a to na neurčitou dobu; vzhledem k tomu, že zadržené osoby, včetně dětí, jsou drženy v nesmírně krutých podmínkách, které se v některých případech rovnají mučení a neumožňují lékařskou péči; vzhledem k tomu, že zadržované ženy jsou často střeženy strážníky mužského pohlaví, což zvyšuje riziko sexuálního násilí a násilí na základě pohlaví; vzhledem k tomu, že podle indexu Freedom House (zpráva z roku 2015) je Eritrea i nadále hodnocena jako země s nejrepresivnějším prostředím vůči sdělovacím prostředkům a získala nejnižší možné hodnocení, které ji ohodnotilo jako „nejhorší z nejhorších“, a má jednu z nejnižších hodnot na světě za přístup k internetu – pouhé 1 %;

I. vzhledem k tomu, že stanovisko, které vydal v Bruselu dne 18. září 2014 mluvčí ESVČ, vyjadřovalo obavy ohledně zadržování skupiny 11 poslanců parlamentu a významných

členů Lidové fronty za demokracii a spravedlnost od 18. září 2001, aniž by byli obviněni, odsouzeni nebo měli možnost konzultace s právníkem, a ohledně zadržování 10 nezávislých novinářů, včetně Dawita Isaaka, švédského státního příslušníka a jediného evropského vězně svědomí, od 23. září 2001; vzhledem k tomu, že patriarcha Abune Antonios zůstává od ledna 2006 v izolaci a v domácím vězení;

J. vzhledem k tomu, že zde neexistuje svoboda tisku, neboť nezávislé sdělovací prostředky jsou v Eritreji zakázány, a že Index světové svobody tisku (World Press Freedom Index), který vypracovává organizace Reportéři bez hranic, umísťuje Eritreu v posledních osmi po sobě jdoucích letech na poslední místo ze 170–180 hodnocených zemí;

K. vzhledem k tomu, že podle zprávy o lidských právech v rámci rozvojového programu OSN z roku 2015 Eritrea zaujímá na indexu lidského rozvoje 186. místo ze 188 zemí;

L. vzhledem k tomu, že podle zvláštní zpravodajky OSN pro situaci v oblasti lidských práv v Eritreji existují tři hlavní oblasti vzbuzující znepokojení, konkrétně je to: požívání hospodářských, sociálních a kulturních práv, včetně práva na odpovídající bydlení; převaděčství a obchodování s lidmi; a rostoucí počet nezletilých bez doprovodu, kteří tvoří část více než 5 000 lidí prchajících každý měsíc ze země;

M. vzhledem k tomu, že dne 26. června 2015 stovky eritrejských uprchlíků demonstrovaly před ústředím Africké unie a požadovaly, aby regionální organizace prosazovala demokratické reformy v jejich vlasti; vzhledem k tomu, že protestující obvinili dlouhodobého eritrejského prezidenta Isaiase Afewerkiho z diktátorského způsobu vládnutí a naléhavě vyzvali Africkou unii, aby jednala;

N. vzhledem k tomu, že v listopadu 2015 upozornila OSN na závažné sucho v oblasti Afrického rohu v důsledku působení jevu El Niño; vzhledem k tomu, že OSN v prosinci 2015 konstatovala, že toto sucho je největší, jaké kdy bylo v regionu zaznamenáno, a vedlo k poklesu úrody o 50 až 90 %; vzhledem k tomu, že Eritrea se tak dostala mezi země, které budou čelit značnému problému, jak zabezpečit potraviny pro své obyvatelstvo;

O. vzhledem k tomu, že v naprostém rozporu s realitou, jíž sucho je, eritrejský prezident rozptyluje obavy z potravinové krize a tvrdí, že „navzdory snížené zemědělské produkci země nebude čelit žádné krizi“;

P. vzhledem k tomu, že EU je pro Eritreu významným dárcem z hlediska rozvojové pomoci a podpory;

Q. vzhledem k tomu, že eritrejská vláda v roce 2011 jednostranně pozastavila pomoc a neuznává veřejně svoji spolupráci a partnerství s EU; vzhledem k tomu, že Eritrea neumožňuje poslancům EP navštívit Eritreu svobodně a bez jakýchkoli kontrol;

R. vzhledem k tomu, že ztráta obživy dodává ženám a dětem odvahu ze země uprchnout; vzhledem k tomu, že v roce 2015 byli Eritrejci, kteří uprchli ze své země, čtvrtou

nejpočetnější skupinou lidí riskujících nebezpečnou cestu do Evropy (po občanech Sýrie, Iráku a Afghánistánu), kteří se vydávají do rukou nelítostných převaděčů, aby absolvovali nebezpečnou plavbu přes Středozemní moře; vzhledem k tomu, že situace v Eritreji se tak přímo dotýká Evropy, neboť pokud by v této zemi byla dodržována a prosazována lidská práva a lidé by v Eritreji mohli žít bez obav, mohli by se do své vlasti vrátit;

S. vzhledem k tomu, že podle vysokého komisaře OSN pro uprchlíky opustilo zemi více než 400 000 Eritrejců neboli 9 % z celkového počtu obyvatel; vzhledem k tomu, že Vysoký komisariát OSN pro uprchlíky (UNHCR) odhaduje, že každý měsíc opouští zemi přibližně 5 000 eritrejských občanů, což se do značné míry připisuje přetrvávajícím případům vážného porušování lidských práv; vzhledem k tomu, že v roce 2015 splňovalo 69 % eritrejských žádostí o azyl kritéria pro přiznání postavení uprchlíka, přičemž dalších 27 % žadatelů získalo doplňkovou ochranu, což dokládá závažnost pronásledování v Eritreji;

T. vzhledem k tomu, že důvodem četných vražd a zmizení eritrejských uprchlíků, kteří se stali obětmi únosu, je obchodování s lidmi za výkupné spojené s těžkým mučením, k němuž dochází na Sinajském poloostrově, přičemž přeživším poznamenaným vážným traumatem se nedostává žádné péče ani podpory; vzhledem k tomu že přetrvává úplná beztrestnost a odpovědné osoby nejsou souzeny; vzhledem k tomu, že je třeba věnovat zvláštní pozornost dětem bez doprovodu, které jsou oběťmi obchodování s lidmi, jelikož jsou ve své situaci obzvláště zranitelné, a potřebují proto zvláštní pomoc a podporu;

U. vzhledem k tomu, že v rámci programu odvětví bezpečnosti (SSP) Mezivládního úřadu pro rozvoj (IGAD) byla dne 22. února 2016 v Addis Abebě v Etiopii oficiálně představena studijní zpráva nazvaná „Převaděčství a obchodování s lidmi na trase mezi oblastí Afrického rohu a centrálním Středomořím“;

V. vzhledem k tomu, že Eritrea podporuje chartúmský proces (iniciativu EU a Africké unie zahájenou dne 28. listopadu 2014 s cílem řešit problematiku migrace a obchodování s lidmi), jehož součástí jsou konkrétní projekty, včetně budování kapacit soudnictví a zvyšování informovanosti;

W. vzhledem k tomu, že EU původně uvalila sankce na Eritreu v březnu 2010 s cílem provést rezoluci Rady bezpečnosti OSN 1907 (2009), a vzhledem k tomu, že tyto sankce zahrnovaly zbrojní embargo, omezení cestování a zmrazení majetku týkající se osob, které ohrožují mír a vnitrostátní usmíření;

X. vzhledem k tomu, že EU má zvláštní zájem na tom, aby se Eritreu podařilo stabilizovat, neboť stávající situace nutí značnou část obyvatelstva k útěku a tisíce lidí přichází o život v důsledku zločineckých aktivit, včetně převádění migrantů a obchodování s lidmi;

Y. vzhledem k tomu, že režim rozšiřuje svou totalitární kontrolou i na příslušníky eritrejské komunity v zahraničí, vymáhá od nich finanční prostředky prostřednictvím 2% daně z

příjmu krajanů, tajně je sleduje a útočí na jejich rodinné příslušníky, kteří zůstali v Eritreji, pod záminkou údajného protiprávního jednání; vzhledem k tomu, že dne 28. ledna 2016 eritrejský ministr pro vnitrostátní rozvoj a vedoucí delegace EU podepsali národní orientační program v rámci 11. Evropského rozvojového fondu (ERF) v Asmaře, který má hodnotu 200 milionů EUR na příštích pět let; vzhledem k tomu, že opatření by se měla zaměřovat zejména na energii z obnovitelných zdrojů a správu a řízení veřejných finančních prostředků v odvětví energetiky;

Z. vzhledem k tomu, že dne 13. listopadu 2015 parlamentní Výbor pro rozvoj požádal Komisi a ESVČ, aby zohlednily závěry zaslané Výboru Evropského rozvojového fondu k návrhu národního orientačního programu pro Eritreu, které zmiňují rozsah a závažnost porušování lidských práv ze strany eritrejského režimu, nedostatečnou spolehlivost tohoto režimu jako partnera v oblasti rozvojové spolupráce, všudypřítomnou korupci a prakticky úplnou absenci transparentnosti při řízení veřejných finančních prostředků v zemi a riziko zneužití prostředků ERF na řízení migrace; vzhledem k tomu, že Výbor pro rozvoj vyzval Výbor Evropského rozvojového fondu, aby nepřijímal národní orientační program až do jeho dalšího projednání; vzhledem k tomu, že postoj Parlamentu nebyl zohledněn;

AA. vzhledem k tomu, že strana PFDJ zavedla kontrolu uprchlických komunit a komunit žijících v diaspoře a dohled nad nimi, a to prostřednictvím svých velvyslanectví, která se podílejí na vymáhání daní a „dobrovolných“ příspěvků od diaspory výměnou za takové služby, jako je vydávání dokladů totožnosti, pasů, rodných listů a základních dokumentů, na nichž mohou být uprchlíci závislí; vzhledem k tomu, že tyto postupy jsou v rozporu s Vídeňskou úmluvou o diplomatických stycích; vzhledem k tomu, že vedoucí činitelé mládežnické organizace strany PFDJ v Nizozemsku zahájili s podporou politického vedení v Asmaře právní kroky proti nizozemským akademickým pracovníkům, sdělovacím prostředkům a vládním orgánům, pravděpodobně s cílem umlčet kritiky režimu; vzhledem k tomu, že zvláštní zpravodaj OSN pro situaci v oblasti lidských práv v Eritreji také čelí hrozbám;

1. s velkým znepokojením bere na vědomí katastrofální situací v oblasti lidských práv a naprostou absenci právního státu a svobody sdělovacích prostředků v Eritreji;

2. zdůrazňuje, že je třeba se přednostně zaměřit na řešení nedostatečné spravedlnosti a demokratické správy a na obnovu právního státu, a to prostřednictvím ukončení diktátorské vlády využívající strachu ze svévolného věznění a detence v izolaci, mučení a dalších porušování lidských práv, z nichž některá představují zločiny proti lidskosti;

3. apeluje na eritrejskou vládu, aby ukončila systém neomezeně dlouhé vojenské služby a propustila do civilu odvedence, kteří splnili 18měsíční povinnou vojenskou službu, a aby fakticky skončila se zapojováním odvedenců do nucených prací po uplynutí této lhůty, zajistila možnost odpírání vojenské služby z důvodů svědomí a ukončila praxi, kdy všichni studenti tráví poslední ročník školní docházky ve vojenském výcvikovém táboře; vyzývá eritrejskou vládu, aby zajistila, že nikdo nebude absolvovat vojenský výcvik před dosažením 18 let věku a že nebudou odváděni žádní občané, kteří přesáhli běžný věk pro odvod; konstatuje, že eritrejské orgány v únoru 2016 připomněly, že

dohoda s EU nepovede k žádné reformě eritrejské politiky v oblasti vojenské služby;

4. je přesvědčen, že Výbor ERF měl vzít v úvahu doporučení Výboru pro rozvoj nepřijímat národní orientační program a zahájit další diskusi; domnívá se, že rozhodnutí přijmout národní orientační program pro Eritreu navzdory odporu Parlamentu ukazuje na demokratický deficit a vážně oslabuje úlohu Parlamentu při zajišťování účinného provádění rozvojových cílů EU; požaduje v této souvislosti, aby Parlamentu byly uděleny kontrolní pravomoci nad ERF prostřednictvím závazné interinstitucionální dohody podle článku 295 Smlouvy o fungování Evropské unie; zdůrazňuje, že závěry Výboru pro rozvoj ohledně návrhu programových dokumentů by Komise měla automaticky zasílat stálému zastoupení členských států;

5. bere na vědomí skutečnost, že v průběhu následujících pěti let bylo na národní orientační program v rámci 11. evropského rozvojového fondu přiděleno 200 milionů EUR s cílem podpořit snížení chudoby a společenský a hospodářský rozvoj, řešit hlavní hospodářské a politické příčiny migrace a financovat projekty týkající se obnovitelných zdrojů energie, energetické účinnosti a správy ekonomických záležitostí; připomíná, že tato položka doplňuje jiné oblasti spolupráce, jako je evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (EIDHR);

6. vyzývá Komisi, aby zajistila, že přidělené finanční prostředky nebude využívat eritrejská vláda, nýbrž že budou určeny výhradně na potřeby eritrejských občanů v oblasti rozvoje, demokracie, lidských práv, řádné správy a bezpečnosti a svobody projevu, tisku a shromažďování; naléhavě vyzývá EU, aby zajistila podmíněnost nedávno odsouhlasené pomoci a aby rovněž zajistila, že národní orientační program podpoří Eritreu při provádění důležitého posunu v energetické politice s cílem zajistit přístupnost energie pro všechny, zejména ve venkovských oblastech, které jsou v současnosti stále bez elektřiny; dále se domnívá, že správní prvek národního orientačního programu by měl být silně zaměřen na provádění doporučení všeobecného pravidelného přezkumu v oblasti lidských práv vedeného OSN;

7. připomíná, že nezletilá osoba bez doprovodu je především dítětem, které může být v nebezpečí, a že vůdčí zásadou ve vztahu členských států a EU k nezletilým osobám bez doprovodu musí být nikoli imigrační politika, nýbrž ochrana dětí, a tím pádem dodržování klíčové zásady nejlepšího zájmu dítěte; připomíná, že každá osoba mladší 18 let musí být bez výjimky považována za dítě, tedy za nezletilou osobu; zdůrazňuje, že nezletilé osoby bez doprovodu, a zejména dívky, jsou dvakrát náchylnější k problémům a obtížím než ostatní nezletilí;

8. vyzývá mezinárodní společenství a rozvojové partnery Eritreje, aby v této situaci zasáhli a vyvinuli tlak na eritrejskou vládu, aby zahraniční pomoc mohla podpořit zranitelné komunity dříve, než se krize ještě zhorší; naléhavě vyzývá EU, aby přijala urychlená a účinná opatření na pomoc eritrejským občanům při posilování jejich odolnosti vůči jevu El Niño s cílem zabezpečit jim dostatek potravin, přístup k vodě a hygieně;

9. je i nadále hluboce znepokojen stavem lidských práv v této zemi; opakovaně vyzývá

eritrejské orgány, aby neprodleně a bezpodmínečně propustily poslance, novináře (včetně švédského občana Dawita Isaaka, o kterém není od roku 2005 nic známo), politické vězně a vězně svědomí;

10. vyzývá Komisi, aby od eritrejské vlády požadovala jasné záruky, že zavede demokratické reformy a zajistí dodržování lidských práv, včetně provádění doporučení z 18. zasedání pracovní skupiny pro všeobecný pravidelný přezkum, která přijala dne 7. února 2014; vyzývá vládu, aby Organizaci spojených národů a nezávislým odborníkům Africké unie, včetně zvláštního zpravodaje OSN, umožnila přístup do země a aby vyšetřovací komisi pro situaci v oblasti lidských práv v Eritreji umožnila plně vykonávat její mandát a spolupracovala s ní, také pokud jde o otázky veřejných financí;

11. připomíná, že svoboda náboženského vyznání je základním právem, a důrazně odsuzuje jakékoli násilí či diskriminaci na základě náboženského vyznání;

12. vítá opatření přijatá eritrejskou vládou za účelem boje proti mrzačení ženských pohlavních orgánů; vyzývá vládu, aby obecně zlepšila podporu a ochranu práv žen, včetně přijetí dalších opatření v oblasti boje se škodlivou praxí, jako jsou sňatky dětí či předčasné a nucené sňatky, a aby ukončila beztrestnost v případech sexuálního násilí; vyzývá eritrejskou vládu, aby respektovala domácnosti vedené samotnými ženami a zajistila jejich podporu a ochranu;

13. odsuzuje skutečnost, že eritrejská vláda uplatňuje „daň z diaspory“, kterou vybírá pomocí vydírání a dalších nezákonných prostředků od Eritrejců pobývajících mimo Eritreu a používá ji v rozporu s rezolucemi OSN na financování ozbrojených skupin v sousedních zemích, čímž destabilizuje region; naléhavě vyzývá vládu, aby přestala uplatňovat politiku viny na základě příbuzenství, která se zaměřuje na rodinné příslušníky osob, jež se vyhýbají vojenské službě, chtějí z Eritreje uprchnout nebo neplatí 2% daň z příjmu uvalenou eritrejskou vládou na Eritrejce žijící v zahraničí;

14. žádá Eritreu, aby podepsala, ratifikovala a bezodkladně uzákonila Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a aby v plném rozsahu dodržovala své závazky vyplývající z Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Africké charty lidských práv a práv národů, přičemž oba tyto dokumenty zakazují mučení; se znepokojením konstatuje, že veřejné i soukromé subjekty, včetně obchodních společností, jsou výrazně omezovány vládní kontrolou; konstatuje, že neexistence jakékoliv správy veřejných financí, včetně neexistence vnitrostátního rozpočtu, znemožňuje jakoukoliv rozpočtovou kontrolu, a že zastupitelnost finančních zdrojů může z důvodu vládních kontrol centrální banky podporovat nákupy vojenského určení, a přispívat tak k terorismu a destabilizaci regionu;

15. naléhavě vyzývá všechny mezinárodní společnosti, které v Eritreji investují, aby tak činily za plného dodržování lidských práv a nepůsobily žádné škody;

16. naléhavě vybízí členské státy EU, aby prošetřily úlohu politické strany PFDJ a jejích různých frakcí, včetně mládežnické, a aby zakázaly veškeré formy spolků a činností,

které přímo podporují výkon kontroly a dohledu v Evropě, podrývají demokratické zásady a právní stát a vytvářejí vzorce zastrašování a vydírání; naléhavě žádá členské státy, aby se zasadily o ukončení tzv. daně z diaspory a aby prošetřily finanční transakce související s jakýmikoliv dalšími „příspěvky“, které vybírají spolky spojené s eritrejskou vládou v zahraničí, a aby plně chránily právo na azyl všech eritrejských uprchlíků v Evropě;

17. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, Smíšenému parlamentnímu shromáždění AKT-EU, Radě Africké unie, Východoafrickému společenství, generálnímu tajemníkovi OSN, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a eritrejským orgánům.